

Insípid fulletó

La història. París, França, i Sapporo, Japó, avui. Gabriel Carvin, guardonat xef francès, pateix un infart degut a l'envergadura física i golafreteria comestible i líquida, té problemes amb la família, i la cuina tampoc funciona, aleshores recorda un premiat cuiner japonès que va conèixer anys ha, enfila viatge al Japó per trobar gustos nous...

Les formes. El cinema francès és generós cuinant films gastronòmics.

No hi ha pel·lícula francesa on la cuina i el menjar no siguin centres neuràlgics i estomacals de la funció. Amb "El sabor de les coses simples" ("Umami", glutamat monosòdic) reincideix en el tema culinari a la recerca d'un èxit a taquilla en base a uns ingredients bàsics. El primer, comptar amb l'exuberant presència (física i

interpretativa) de l'incommensurable senyor de l'escena i les pantalles, Monsieur Gérard Depardieu (Chateauroux, 74 anys); segon, a la coproducció amb el Japó i el seu acreditat pedigrí gastronòmic; i tercer, al ganxo mediàtic del director i guionista, un tal Slony Sow (París, 42 anys), comediant bipolar i altres coses més o menys artístiques. Clar que, per aquests indrets catalans, aquest Sow no és pas l'acreditat show gal Pirineus enllà. Així, el menú i la carta de "El sabor de les coses simples" aviat

s'omple de referències culinàries, de mals humors familiars i de mals amors conjugals a foc lent, en un 'pot au feu' més fulletonesc que no melodramàtic. Vaja, amb més carn que no pas verduretes, amb més greixos que herbetes aromàtiques. El títol original de la pel·lícula d'avui, "Umami" ja avisa del que és, o que voldria ser, el relat protagonitzat per un Gérard Depardieu ja habitual en encarnar cuiners del morro fort. Així, la comèdia-fulletó pretén

tenir tocs dolços, àcids, amargs i salats, com l'umami (glutamat monosòdic) aporta als sabors dels plats on és aboçat. Com a inspiració culinària prou que funciona. A "El sabor de les coses simples" queda lluny d'aconseguir-ho. Més aviat, tot el contrari. Que el títol usi el concepte 'simple' fa justícia al contingut. Allò simple és

la buidor i l'estultícia. Els distribuïdors ho han degut confondre amb allò senzill, natural i sense artificis. Com sigui, insípid fulletó aquest.

El fons. Perseguir un sabor és tant com anar a la recerca d'un record.

La imatge. Depardieu embotit dins la càpsula de l'hotel on jeu.

La frase. "Si em treuen dels fogons, no sóc res", que somica el cuiner Carvin. És un dels problemes de l'exclusivitat.

La recomanació. Fans incondicionals del Gérard Depardieu.

El sabor de les coses simples

Director: Slony Sow. **Intèrprets:** Gérard Depardieu, K. Nagatsuka, S. Bonnaire, Jean Gabi. **França-Japó, 2022. 92'.**
JCA Alpicat, Screenbox